

Závěr

Ve své diplomové práci jsem se pokusil provést co nejhlubší rozbor institutů právní moci a vykonatelnosti civilních soudních rozhodnutí. Vzhledem k obšírnosti daného tématu a omezenému rozsahu práce jsem se pochopitelně nemohl zabývat všemi problémy souvisejícími s tímto tématickým okruhem. Přesto jsem se snažil o co možná nejhlubší a zároveň co nejsnadněji pochopitelný rozbor vybraných procesněprávních institutů. Prostor však nezbyl například na bezpochyby zajímavou problematiku spojenou se soudním smírem. Tento jedinečný způsob soudního rozhodnutí se do značné míry vymyká tomu, co bylo řečeno zejména v souvislosti s nezměnitelností rozhodnutí.

Právní moc a vykonatelnost byly obě předmětem samostatného výkladu. Je na ně totiž potřeba nazírat jako na dvě oddělené vlastnosti soudního rozhodnutí. Přestože každý z těchto institutů plní svůj specifický účel, snažil jsem se soustředit i na jejich vzájemnou souvislost a podmíněnost.

V práci jsem věnoval pozornost i vlivu opravných prostředků na právní moc a vykonatelnost. Řízení o mimořádných opravných prostředcích (jejichž přípustnost je podle mého názoru dosti široká) jsem označil jako zásah do právní moci rozhodnutí, resp. za určitých okolností i do vykonatelnosti rozhodnutí. Nejedná se však o jedinou možnou intervenci do právní moci (eventuálně i do vykonatelnosti) rozhodnutí. V rámci civilního procesu jsou ještě i jiné případy, které představují zásahy do pravomocného rozhodnutí. Rovněž i mimo rámec civilního procesu existují prostředky, které podstatným způsobem zasahují do právní moci (i vykonatelnosti) rozhodnutí. Mám tím na mysli řízení před Ústavním soudem a dále před Evropským soudem pro lidská práva. Na všechny tyto případy je podle mého názoru třeba nazírat jako na určitou relativizaci účinků soudního rozhodnutí, která koneckonců představuje zjevný zásah do právní jistoty v právních vztazích.